

KAPITOLA 1

Billie

Do háje. “ Ten zatracený mobil mi zase kleknul. Rozhlédla jsem se v Kaidenově kuchyni po nabíječce. Obvykle míval jednu na lince, ale dneska tam nebyla. A tak jsem zamířila do koupelny, kde se právě sprchoval, abych se ho zeptala, kam ji dal. Cestou jsem si všimla jeho telefonu, který se nabíjel na nočním stolku. Byl úplně nabitý, a tak jsem ho odpojila a strčila si do nabíječky svůj. Potom jeho mobil zavibroval a vyskočilo na mě oznámení z Tinderu.

Bodlo mě u srdce.

Proč by dostával Kaiden oznámení z Tinderu? Jasně, před pár měsíci jsme se tam seznámili a taky mám tu apku v telefonu, ale oznámení mi přestala chodit hned potom, co jsem si deaktivovala účet. Byli jsme přece pár.

Že by se mu ozval někdo, s kým se bavil před naším seznámením? Strašně moc jsem to chtěla ignorovat a věřit, že o nic nejde. Ale moje historie randění by mi to nedovolila. Už několikrát jsem se spálila... *ošklivě*. Takže místo abych se zachovala jako bezmezně důvěřivá přítelkyně, našpicovala jsem uši, jestli se pořád sprchuje, a vyťukala jeho kód – 6969. Když jsem si

jednou všimla, jak ho píše do mobilu, rozesmála jsem se. Ale možná jsem to měla brát jako varovný signál, znamení, že není zralý na vážný vztah.

V appce měl hromadu zpráv, a tak jsem otevřela tu nejnovější.

Katrina: Taky se nemůžu dočkat, až se uvidíme.

Následovaly tři příšerné emotikony: líbající se rty, srdíčko a sklenice s koktejlem. Jak jsem zjistila, psali si už delší dobu a poslední zprávu jí Kaiden poslal před pouhou hodinou. Rozbušilo se mi srdce. Měla jsem chuť vpadnout do sprchy a toho hajzla utopit. Místo toho jsem pokračovala v prohlížení. Se staženým žaludkem jsem pročetla nekonečnou řadu konverzací. Jenom během minulého týdne si ten kretén psal s dvanácti ženskými. Už jedna by byla na pováženou, ale *dvanáct*? Potom jsem si všimla jeho profilové fotky. Byla mi něčím povědomá. Zvětšila jsem ji, abych si ji mohla důkladněji prohlédnout, a zjistila jsem proč. Fotila jsem ji já! Ten idiot mě z ní odstranil.

Byla jsem tak rozzuřená, až mi připadalo, že mi snad začne vycházet pára z uší. A zrovna dneska. Kaiden měl narozeniny, a tak jsem zavřela dřív a chvátala domů, abych mu upekla cupcaky.

Zaprvé, *nepekla jsem*. A rozhodně jsem ještě *nikdy* nezavřela dřív.

Taky jsem *čtrnáct dní* pracovala na jeho dárku – návrhu, který chtěl vytetovat jako překvapení. Víte, jak je stresující vymyslet něco pro někoho, kdo *nemá představu*, co chce, a nechce to vidět, *dokud* to nebude mít vytetované na kůži?

Kurrrrvaaaaa. Chtělo se mi zaječet.

Ale neudělala jsem to. Místo toho jsem se zhluboka nadechla, zavřela oči a pomalu počítala do deseti. Když jsem skončila, necítila jsem se o nic líp. Každopádně jsem mu pořád chtěla utrhnout hlavu. Jenže v tu chvíli mi docvaklo, že existuje něco jiného než křik a výčitky, co by mi *určitě* pomohlo cítit se líp. A to byla *pomsta*.

A tak jsem vymyslela plán. Nejdřív jsem poslala zprávu té poslední ženské, s níž si dopisoval. Potom jsem ji zkopírovala a odeslala ji i těm jedenácti dalším nic netušícím holkám, které oblboval. Když jsem byla hotová, zapojila jsem jeho mobil zpátky do nabíječky. Ale co když ty ženské na moji zprávu odpoví? Příchozí oznámení by ho nevyhnutelně upozornilo na to, co se blíží.

To nepřipadalo v úvahu, a tak jsem musela svoje plány lehce upravit. Popadla jsem jeho mobil, rozmáchla se a třískla tou pitomou věcí o roh nočního stolku. Pak už se telefon nezapnul a já se při pohledu na tu obrovskou prasklinu na displeji cítila nekonečně líp.

Když Kaiden vyšel o dvě minuty později z koupelny, srdce mi pořád zběsile tlouklo. Přesto jsem věděla, co musím udělat, abych to dotáhla do konce. Našpulila jsem spodní ret, schovala jeho telefon za záda a zkor-mouceně se na něj podívala.

„Zlato, moc mě to mrzí. Asi jsem něco rozbila. Cítím se příšerně.“

Kolem pasu měl omotanou bílou osušku a druhým ručníkem si vysušoval vlasy. „To je v pohodě. Co jsi rozbila?“

Ukázala jsem mu telefon. „Tvůj mobil.“

Kaiden vytřeštil oči „Do hajzlu. Jak se ti to povedlo? Vypadá, jako bys s ním praštila o šutr.“

Ne tak docela. Ale skoro... „Jsem takový nemehlo. Slyšela jsem ho z vedlejšího pokoje zvonit, a tak jsem

se pro něj rozběhla, abych ti ho donesla. Nechtěla jsem, abys zmeškal hovor, protože to bylo určitě přání k narozeninám. Jenže cestou do koupelny jsem zakopla o postel. A nejvíc to odskákal mobil. Promiň. Až to večer ve studiu doděláme, koupím ti nový displej.“
Nebo až naprší a uschne...

„Mám AppleCare, tak se tím netrap.“

Jo, nebudu...

O hodinu později jsme dorazili do mého tetovacího studia.

Na ten večer jsem zablokovala všechny termíny, abych mohla na jeho dárku k narozeninám pracovat bez vyrušování. Bohužel, návrh, který jsem vymyslela – sexy pin-up holka, z níž by byl určitě nadšený –, mohl být mým nejlepším dílem. Normálně by bylo v pátek večer v Billie's Ink rušno a já a přinejmenším ještě jeden tatér bychom makali až do půlnoci. Protože jsem ale dala všem volno, po našem příchodu seděla za pultem jen recepční Justine.

„Nazdarek,“ přivítala nás s úsměvem. „Všechno nejlepší k narozeninám, Kaidene.“

„Díky.“

„Už ti Billie ukázala to tvoje tetování?“

Kaiden zavrtěl hlavou. „Neukázala. Chci, aby to bylo překvapení.“

Justine si s okouzleným výrazem podepřela bradu rukama. „To je tak romantický nechat si od své holky udělat tetování naslepo.“

Její reakce mě tak pobavila, že jsem vyprskla smíchy a musela to zamaskovat kašlem. Jasně, bylo to romantický, nebo v tomhle případě *fakt totálně naivní*.
Ha ha ha.

Odkašlala jsem si. „Justine, řekla jsem, že můžeš odejít v šest, ale mohla by ses ještě chvilku zdržet?“

Přichystala jsem...“ Usmála jsem se na Kaidena. „Malý překvapení. Vlastně *několik* překvapení.“

Ten idiot se rozzářil.

„Jasně,“ odpověděla Justine. „Žádný problém. Můžu zůstat, jak dlouho potřebuješ.“

„Díky. Jen našeho oslavence usadím a pak ti přijdu vysvětlit podrobnosti.“

Odvedla jsem Kaidena dozadu a řekla mu, aby si udělal v křesle pohodlí. Potom jsem pustila muziku – o trochu hlasitěji než obvykle –, aby neslyšel, co se děje v recepci, a s medovým úsměvem mu oznámila, že se za pár minut vrátím.

Vrátila jsem se do recepcie. „Takže...“ Skousla jsem si ret. „Doufám, že máš náladu na kanadský žertík.“

Zazubila se. „Dobře víš, že na žertíky mám náladu vždycky. Co máš za lubem?“

Šeptem jsem jí vysvětlila, co jsem našla v Kaidenově mobilu. Čelist měla u podlahy ještě předtím, než jsem se dostala k té problematické části. „A všechny jsem je dneska večer pozvala na skleničku.“

Zkrabatila čelo. „Koho?“

„Ty holky, se kterými si psal na Tinderu.“

„Všechny?“

„*Všech* dvanáct. Nemám páru, kolik jich dorazí, ale napsala jsem jim, že na ně počkám tady. No, ne já, když jsem jim napsala místo něj, ale víš, jak to myslím.“

Justine vykulila oči. „Dvanáct ženských z tinderu sem přijde na rande s Kaidenem?“

Přikývla jsem. „Napsala jsem jim, že si chce pořídit tetování k narozeninám a byl by rád, kdyby mu ho pomohly vybrat. A pak si zajdou vedle do hospody na skleničku.“

Justine si přitiskla dlaň na pusu. „Panebože. Co budeš dělat, až sem ta smečka dorazí?“

„Mám na to tetování několik hodin, a tak doufám, že ho stihnu dodělat a přivést Kadeina sem, abych ho mohla současně ukázat jemu i těm babám.“

Justine se zamračila. „Vymyslela jsi pro něj úžasný tetování. Ten hajzl si ho vůbec nezaslouží.“

„Jo, to je další věc – nakonec jsem pro něj vybrala něco jinýho. Vlastně bych potřebovala, abys mi vyrobila šablonu, jestli můžeš?“

Rozzářily se jí oči. „Jasně.“

Vytáhla jsem telefon, vyťukala pár písmen do vyhledávače a pak jsem otočila displej k Justine.

„Ta šablona by měla vypadat nějak takhle.“

Stáhla obočí a pak vykulila oči. „Ty chceš Kaidenovi vytetovat *logo Tinderu*?“

„Řekl, že to nechá na mně...“

Justine vyprskla smíchy. „Fakt jsi *totálně šílená*. Miluju tě! Můžu si tu scénku natočit? Určitě z toho bude virál.“

„To si piš. Když to pověšíš na sociální sítě, budu to brát jako službu veřejnosti. Možná si pak ostatní chlapi nevěru pořádně rozmyslí.“

„Co mám těm holkám říct, až přijdou?“

„To bude trochu složitější. Nesmí spolu mluvit. Co kdybys každý strčila do ruky katalog s návrhy tetování? Řekneš jim, že Kaiden bude mít pár minut zpoždění, takže si to zatím mají prohlédnout a něco vybrat. Musíme připravit tučť portfolio s mými a Deekovými motivy. Ale budeš muset mluvit potichu, protože židle jsou kousek od recepčního pultu.“

„Nějak to vymyslím.“ Zavrtěla hlavou a nafoukla tváře. „To bude mazec.“

Přikývla jsem. „Taky si myslím.“

